

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome Tribvnalis Sacramentalis Reverendissimi Patris Petri Marchantii

Zurmöllen, Heinrich

Neuhusii, 1677

Titvlvs XXXIII. De vitijs carnis tam Militibus quam cujusvis conditionis
hominibus communibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9734

fuerint Ecclesiastica sepultura privat, similiter eorum Patronos, item Principes & Dominos permittentes, responsa & scripturas ferentes, omnesque quovis modo cooperantes.

TITVLVS XXXIII.

De vitiis Carnis tam Militibus quam cuiusvis conditionis hominibus communibus.

Articulus Primus.

De fornicatione Simplici.

I. Fornicatio simplex est concubitus inordinatus, simplex, & naturalis soluti cum soluta, estque ex natura sua peccatum mortale, id clare patet. *1. ad Corinth. 6. v. 18. Fugite fornicationem: omne peccatum quodcunq; fecerit homo extra corpus est: qui autem fornicatur, in corpus suum peccat, quia illud impie prostituit.* Multiplicia etiam peccata ex simplici fornicatione oriri solent. *1. Impedimentum positum ne proles nascatur, dum enim timent fornicatores honori*

honoris suo derogatum iri, aut nimia libidine conantur dissolvere conceptum, aut inchoatum actum carnis divertere, ne semen penetret: aut agitationibus excutere: aut potiones meretrici dare quibus vel conceptus impediatur, vel formatus expellatur, sive ante sive post animatum factum quæ omnia sunt gravissima peccata. 2. Neglecta cura prolis ob incertitudinem parentis, quia meretrix pluribus addicta est: sive quia parens non vult prolem suam agnoscere, ad quod tamen sub peccato mortali tenetur. 3. Hinc exponuntur pueruli non sine periculo mortis, vel pravæ educationis, & consequenter æternæ damnationis, quorum omnium causa sunt fornicatores.

Articulus Secundus.

De Stupro.

Stuprum est defloratio virginis contra ipsius liberam voluntatem, si vero virgo consentiat libere in copulam, non est stuprum quod singularem speciem luxuriæ constituit, quia patienti libere coitum injuri

injuria non fit. Si autem non consentiat, stuprum præter peccatum mortale illiciti concubitus, superaddit malitiam gravem injuriæ virgini illatæ, ratione cujus speciem distinctam luxuriæ constituit. Cum enim integritas claustrum virginalis sit donum summæ æstimationis: gravissimam injuriam & injustitiam committere censetur, qui contra voluntatem Virginis Claustrum virginalis frangit, & si talis deflorator promiserit virgini Matrimonium tenetur eam ducere in foro conscientiæ etsi nulla adesset promissionis probatio: in casu autem quo illam ducere non possit, tenetur ad dotem, secundum æstimationem prudentem, & qualitatem ac divitias personæ quæ promisit.

Articulus Tertius.

De Raptu.

Raptus est eductio violenta puellæ sive corruptæ sive incorruptæ, à domo Patris vel quasi patris, eo prætextu ut in uxorem habeatur. Dicitur (eductio violenta) quia si libere consentiat & libere cooperetur,

peretur egressui non est Raptus, debet enim ut sit Raptus contra voluntatem educi, & talis Raptus est gravissimum peccatum mortale, in rapiente majus fornicatione, quia non tantum ordinatur ad illicitum concubitus, sed ad violentum & ex circumstantiis coactum, vel ad Matrimonium contra liberam voluntatem.

Articulus Quartus.

De Incestu.

INcestus est concubitus illicitus, cum Consanguinea vel affine, usque ad quartum gradum consanguinitatis vel affinitatis, estque gravissimum peccatum mortale. Quod constat ex *S. Gregor: Epist: ad felicem Episcop: 25. q. 3. c. nec eam*: ubi sic: *Nec eam quarum aliquis ex propria consanguinitate conjugem habuit, vel aliqua illicita pollutione maculavit, in conjugem ducere, ulli profecto licet Christianorum aut licebit, quia incestuosus est talis coitus, & abominabilis Deo & cunctis hominibus.*

Y

2. Pe-

2. Petes an in confessione gradus incestus sit exprimendus. V. G. an sufficiat pœnitenti dicere , commisi incestum cum consanguinea vel affine, an vero addendum sit: in secundo, tertio aut quarto gradu? R. Necessario exprimendos esse duos primos gradus collaterales, ut fratris cum sorore, cognati germani cum cognata germana, quia gradus illi turpitudinem speciei velut infimæ constituunt. Dicitur (gradus duos primos collaterales) quod intelligendum tam de gradibus consanguinitatis quam affinitatis, alij duo gradus non specificantur, quia etsi ad incestum pertineant, non videntur tamen ex copula illicita speciem particularem constituere, nec speciem immutare, quamvis illorum duorum graduum ratio haberi debeat, per modum circumstantiæ aggravantis vel minuentis. Ubi vero confessarius ex specificatione graduum, in cognitionem complicis deveniret, in tali casu graduum qualitates exprimendæ non sunt: quia illa accusatio in gravem infamiam tertiæ personæ cederet. R. Secundo: Necessario expri-

exprimendos omnes quatuor primos gradus collaterales, tam affinitatis quam consanguinitatis, de duobus primis gradibus, patet, quia gradus illi turpitudinem specie velut infimæ constituunt. De tertio & quarto gradu probatur: quia licet non videantur speciem immutare, non sunt tamen circumstantiæ mere aggravantes, sed sunt aliqua ratione de substantia actus, sive operis mali, quatenus sunt pars notabilis objecti circa quod: quæ notabilis deformitas fundatur in Respectu & Reverentia naturali debita affinibus, & à fortiori consanguineis, etiam in gradu tertio & quarto, ratione copulæ carnalis tam illicitæ quam licitæ, unde & propter fatam Reverentiam, fundat copula carnalis licita impedimentum dirimens, etiam quo ad affines in tertio & quarto gradu.

Articulus Quintus.

De Sacrilegio.

IN Materia luxuriæ Sacrilegium proprie dicitur, peccatum carnis sive concubitus illicitus, alterutro vel utroque peccantium

solemni voto castitatis adstricto. Dicitur (voto solempni) etsi enim qui votum castitatis simplex emiserunt, si peccent carnaliter illam, circumstantiam voti exprimere tenentur: non committunt tamen proprie dictum sacrilegium. Quia etsi per tale votum sint Deo sua promissione obligati, non sunt tamen Deo consecrati, & traditi, sed non obstante tali voto, vinculum Matrimonij ligat, & ad reddendum debitum non vero exigendum obligat. Extrinsecum vero Sacrilegium committunt, qui in locis Deo consecratis concubitus illicitos habent, aut peccata carnalia cum effusione seminis committunt, ut sunt peccata Mollitiei, sive pollutionis voluntariæ, Sodomix, Bestialitatis, &c. Item concubitus carnalis Patrini cum filia quam de sacro fonte levavit, aut Bapuzantis cum illa quam bapuzavit, partim est incestus, partim Sacrilegium, & ut verbo significetur est incestus Sacrilegus, & gravissimum peccatum. Item: Confessarius cognoscens carnaliter filiam spiritualem, ex parte sua
quia

quia est Sacerdos, committit sacrilegium,
non tamen ex parte filia spiritualis.

Articulus Sextus.

De peccatis contra Naturam.

TRes sunt species Peccati contra natu-
ram, Mollities, Sodomia, Bestialitas.
Mollities est: libidinosa & voluntaria semi-
nis provocatio & effusio, extra vos natura-
le ad generationem ordinatum, estq; mor-
tale peccatum ex natura sua: unde 1. ad
Corint. 6. Nolite errare neque molles neq;
masculorum concubitores regnum Dei
possidebunt. Sodomia est: Coitus inordi-
natus in vase à natura ad generationem
non ordinato. Porro Coitus ille non tan-
tum est Masculorum in Masculos, sed etiam
masculorum in feminas: etiam conjuga-
torum, si contrario vase coire contendant:
imo & feminarum in feminas, e mentitis
virilibus congressibus & fictis modis. So-
lent etiam quidam perditissimi in ore coi-
re, & in hoc turpitudine illa contra naturam
cōsistit; quamvis autem interdum vasa fin-

gantur, & mulieres fictis modis & instrumentis in invicem exardescant, si tamen in vase aliquo contra naturam non fiat, molitiei peccatum magis judicandum erit, quam Sodomix, utrumque tamen turpissimum est, & vitium diabolicum. Bestialitas est: Coitus libidinosus & inordinatus hominis cum bruto, sive passive sive active, & in quocunque casu fiat. Unde Levit. 18. cum omni pecore non coibis, nec macula-beris cum eo, mulier non succumbet jumento nec miscebitur ei, quia scelus est.

Articulus Septimus.

De Osculis & Amplexibus.

Oscula & amplexus, intuitu affectus boni & casti, non tantum cum morali honestate, sed etiam interdum meritorie dari possunt, celebrantur enim in scriptura tanquam signa benevolentix, amoris & pacis. Oscula vero & amplexus extra conjugium, quæ vel ex affectu libidinoso procedunt, vel cum libidinoso affectu sunt conjuncta, sive ad concubitum carnalem ordinentur, sive in delectatione ex ipso osculo

osculo & amplexu oriente sistant, naturâ suâ sunt peccata mortalia, nisi levitas materiæ aut imperfectus consensus excuset: Dicitur (*extra conjugium*) in conjugio enim licita sunt, in quantum ad conjugales actus & amorem conjugalem conservandum ordinantur. Cavenda tamen meretricia impuritas & pericula pollutionis. Dicitur (*nisi levitas materiæ excuset*) admittitur enim levitas materiæ in motibus carnis, quæ facile subrepunt, & à quibus homo vix in hujusmodi liber esse potest. Unde levitas non attenditur in ipso osculo, si osculum alias impudicum sit, sed levitatem in motu Carnis levi & subreptitio, ratione cujus osculum non infigitur, vel qui ex osculo alias non inhonesto consurgit, imperfectio autem consensus ponitur in inadvertentia & motibus, sive primo primis sive secundo primis.

Articulus Octavus.

De Tactibus.

Tactus omnes, in quacunque parte corporis sive proprii sive alieni, quos

justa necessitas vel congrua utilitas exigit, per se peccata non sunt. V. G. Medicus debet in partibus etiam naturæ secretioribus mederi mulieri : Mulier absque peccato potest permittere, & Medicus quantum justa necessitas exigit mulierem tangere. Omnis vero tactus impudicus ab affectu libidinoso proveniens, nisi imperfectus consensus excuset, est peccatum mortale, quia vel ad concubitum ordinatur, vel ad delectationem libidinosam quæ ex tactu oritur, utrumque autem est peccatum mortale. Dicitur porro tactus impudicus, ex ratione materiali ipsius, quod in membris verecundis mulieris fiat, ut Mamillis, Lumbis, Vulva, &c. vel ex solo affectu libidinoso quo fiunt, ut tactus manuum, faciei, brachij, pressio pedis, &c. hi tamen non plus habent Malitiæ, quam affectus impudicus suggerit.

TRA-